April 2019

ADO Den Haag POST



INTERVIEW:
Piet de Zoete

JOOP MARCUSSEN:
Onvergetelijk avontuur in Benrath

Boek Holland Sport: Alsof je erbij was

Wilt u in het volgende gedrukte nummer van ADO Den Haag POST adverteren?

Neem dan contact op met Sylvio Mansveld
en vraag naar de mogelijkheden.

Bel of mail en maak een afspraak!
06 - 53 807 670 / info@print4ever.nl

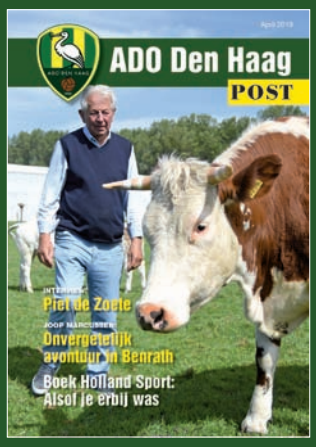

Het was soms echt genieten, deze maand

In mijn chauvinisme ga ik vaak met veel te hoge verwachtingen naar een wedstrijd. Ik reken erop, dat mijn club - dat is natuurlijk ADO - altijd wint. Aangezien ADO reëel gesproken doorgaans een bescheiden plaats op de ranglijst inneemt betekent dit, dat je nog al eens teleurgesteld thuiskomt.



Het is niet zo erg, dat ik na een tegenvallend resultaat niet eet en drink, maar het scheelt in je gemoed of je club wint of verliest. Zo'n groot kind ben ik nog steeds en wil ik in feite ook blijven. Zelfs als Onder 9 of Onder 19 verliest bekruipt mij dat verschil in gemoedstoestand, die eigenlijk ten prooi valt aan opportunisme en scorebordjournalistiek zeg maar.

Die wisselende stemmingen kende ik deze maand. Tsjonge jonge, wat was ik pessimistisch over Onder 19 na die nog zuinig uitgevallen thuisnederlaag van 0-6 tegen FC Groningen. Wat zag ik de nabije toekomst somber in na de 0-0 van ADO 1 bij Fortuna Sittard. Tegen tien man nog wel. Onder 19 zou zich wel niet meer plaatsen bij de bovenste zes om in het nieuwe seizoen op het hoogste niveau uit te komen. En ADO 1 zou de handen dicht mogen knijpen met elk (bonus)punt dat eventueel nog behaald zou kunnen worden. Mijn verwachtingspatroon was definitief laag geworden.

Ik kon mijn ogen niet geloven, toen ik de uitslag van Heerenveen-ADO onder 19 zag: 0-2! Vervolgens werd thuis korte metten gemaakt met De Graafschap en Onder 19 staat weer bij de bovenste zes, al is de ploeg er nog niet. Maar ja, na die doffe dreun tegen FC Groningen ziet de toekomst er weer heel wat beter uit. En ondertussen is Onder 17 hard op weg zich te kwalificeren voor het hoogste niveau.

Dan ADO 1. Met moed in de schoenen sjokte ik naar het Cars Jean Stadion voor de thuiswedstrijd tegen FC Utrecht. Weliswaar niet echt groots spelend werd hard werkend onze gasten tot fouten gedwongen en het geluk afgedwongen. Het werd liefst 5-0, een weelde die lange tijd ongekend was. 'Toch fijn, dat Dick Advocaat zo aan zijn oude club dacht', zei ik bij het afscheid tegen voorzitter Frans van Seumeren van FC Utrecht. Hij begreep mijn gemoedstoestand, glimlachte en knipoogde. Maar ja, vervolgens naar AZ. Dat zou wel een gang naar Canossa worden. Integendeel, het werd in Alkmaar een voortzetting van de tegen FC Utrecht begonnen victorie. Benauwd dat wel, want AZ had dik voor moeten staan toen ADO de leiding nam en de voorsprong uitbouwde. En dan die verrassende ontknoping in extremis, nadat AZ toch op 2-2 was gekomen. En ach, PSV-ADO beantwoordde geheel aan mijn verwachtingspatroon. Weinig in te brengen en een nederlaag, maar door de resultaten op de andere velden praktisch veilig.

Ajax is natuurlijk van een ander kaliber dan ADO. Toch had ik niet verwacht, dat deze club Real Madrid en Juventus zou elimineren voor de Champions League. En dan de wijze waarop, met soms subliem voetbal. Dat doet mij reikhalzend uitkijken naar het vervolg. En kom ik tot de conclusie dat soms mijn verwachtingspatroon wordt overtroffen. Als voetballiefhebber was het soms echt genieten, deze maand.

Frans Leermakers

Colofon

ADO Den Haag POST is een uitgave van HFC ADO Den Haag

April 2019.

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag
Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers
Bijdragen van o.a.
Roeland Gelink
Grafische vormgeving:
Sylvio Mansveld Print 4 Ever
Foto's en illustraties:
Marc Klaui
(cover, wedstrijden ADO 1)
Frans Leermakers
(foto's Joop Marcussen, Woody Louwerens/Martin van Vianen)
Peter Looijen
(foto Sabine Kuilenburg)
en uit de archieven van
Jan-Hermen de Bruijn en
Frans Leermakers

Op de grens van Den Haag en Westland verstoort motorisch verkeer af en toe de idyllische stilte. Op een van de lantaarnpalen werpt een ooievaar relaxend een bijna hooghartige blik in de verte. Voor hoe lang nog? De verstedelijking rukt onbarmhartig op, met rasse schreden. En van twee kanten zelfs, enerzijds Vroondaal, anderzijds Westlandse Zoom. Is straks 'De Zoete Inval' nog die ene landelijke agrarische oase te midden van de kille steenmassa?

Piet de Zoete: tevreden hobbyboer na leven lang voetballen, trainen en fysiopraktijk

Piet de Zoete (75) verwelkomt het bezoek vanaf het balkon en nodigt uit via de wenteltrap naar boven te komen. Uiterlijk onbewogen bevestigt hij, dat de stad inderdaad erg dichterbij komt. Innerlijk betreurt hij ongetwijfeld de onvermijdelijke metamorfose. Hij heeft het reuze naar zijn zin daar als hobbyboer. Koeien, paarden en schapen in de wei, de ruimte, het gevoel van vrijheid. Hij wil ermee doorgaan zolang het hem is gegeven. Na een leven vol nijverheid, van voetballen, trainen en zijn fysiopraktijk.

Loosduinen

Net ver van zijn huidige woonstede begon in het eind van de jaren veertig, begin jaren vijftig zijn voetballoopbaan. In de Madepolder, bij SV Loosduinen. 'Mijn vader was er keeper en ik werd gewoon meegenomen. Inderdaad, ik ben nog uit een tijd van voetbal in zijn oervorm, zeg maar. Voordat wij konden voetballen moesten de koeien van het veld worden gejaagd. Een houten keet was het kleedlokaal, met wat kranen en een wasbak. Dat was het'. Ondanks alle gebrek aan comfort ontwikkelde Piet de Zoete zich zo voortvarend, dat zijn trainer Frans van der Nolck van Gogh hem adviseerde naar ADO te gaan. En daar kwam nog een positieve rapportage van scout Joop Vols overheen.


Het team van Loosduinen, dat zaterdag in de vierde klas A van de KNVB kampioen werd en na twee

Voor het eerst in de krant! Piet de Zoete als broekie te midden van de kampioenen van SV Loosduinen in 1960-1961.

Overgang

'Zeventien was ik, toen ik naar ADO overstapte. Had toen al enige jaren gewoon meegespeeld bij de senioren van Loosduinen. Nou, een enorme overgang hoor. Zat ik ineens in de kleedkamer met grote mannen als Mick Clavan, Theo Timmermans, Carol Schuurman, Henny den Engelse. En verder jongens als Sjaak Smit, Jan Villerius, Hanny Aardse. Natuurlijk, ik begon in het tweede elftal'.

Happel

Toen Ernst Happel een jaar later naar het Zuiderpark kwam was hij na enkele weken al overtuigd van Piets talent. Inclusief één competitieronde. De Oostenrijkse trainer zag zich genoodzaakt na de mislukte competitie-ouverture thuis tegen PSV (nederlaag van 1-3) zijn elftal te wijzigen. Omdat Piet de Zoete zich in het tweede elftal als een openbaring manifesteerde durfde Happel de gok te nemen het achttien-



De piepjonge Piet de Zoete (rechts) kijkt hoe Harry Vreken de doelman belaagt tijdens ADO 2-Veendam 2 (7-0).

jarige talent voor de leeuwen te gooien. Dus: debuteren in het eerste, uit tegen het sterrenensemble van Fortuna'54 in Geleen. ADO verloor met 1-0 en stond onderaan met nul uit twee. Aanleiding voor Happel om vervolgens rigoureus inhoud te geven aan het begrip het mes in het elftal zetten. Piet de Zoete liet hij staan in de volgende competitiebeurt, thuis tegen Eredivisie-debutant Heracles. Gerenommeerde krachten als Henny den Engelse, Guus Haak, Mick en Cock Clavan moesten zich melden bij het tweede elftal voor de uitwedstrijd tegen Feyenoord 2. Ondanks het feit, dat Donald Feldmann (ziek), Jan Verhoek en Hans van der Hoek (beiden geblesseerd) ook al niet beschikbaar waren. Maarten Trommel, Theo Kleindijk, Theo Verlangen en Jan van den Oever waren de vervangers voor de gepasseerde krachten. ADO 1 moest en zou wat Happel betreft de eerste competitiepunten binnenhalen. Dat gebeurde. ADO won, met 1-0. Doelpunt? Van Piet de Zoete.

'Ik weet het nog goed, met een kopbal na een voorzet van rechts (van Harry Heijnen, red.). Bij Heracles stond Jan van de Wint in de goal, toen ook een grote naam. Alleen, Jaap van der Leck, de trainer van Heracles, was er niet blij mee. Hij was mijn docent op het CIOS in Overveen, waar ik toen studeerde. Dus dat kreeg ik wel te horen in de dagen na de wedstrijd. Trouwens, voordat ik naar ADO ging had Van der Leck al geprobeerd mij naar Heracles te halen. Prachtige tijd, daar op het CIOS. Met behalve Van der Leck docenten als Piet Peeman (trainer van Haarlem), Kick Smit (oud-international en oud-speler van Haarlem), meneer Jelles die algemene lichamelijke vorming doceerde. Met studiegenoten als Bert Jacobs, Rob Baan en Joop Brand, toen speler van Heracles. Wij waren daar door de week intern. Dat was wel lastig met het oog op de trainingen bij ADO. Uiteindelijk ben ik overgestapt naar de HALO aan de Laan van Poot. Toen kon ik wel volledig meetrainen bij ADO.'

Training

Wat heet volledig? Happel wilde dat De Zoete twee keer per dag zou trainen. Speciaal voor hem betekende dat 's morgens om zeven uur als het ware een privé-training. Happel nam soms zijn zoon Ernst junior mee. En hupsakee, afgepeigerd worden met intensieve oefeningen met medicinballen. Vervolgens ging Piet de Zoete naar de HALO, meldde zich 's middags weer in het Zuiderpark voor de groepstraining om de dag hangend over de studieboeken de dag te besluiten. In het kader van de verdere professionalisering van ADO werd al vrij snel daarna tweemaal per dag trainen algemeen doorgevoerd.

1962-1963: voor het eerst bij de selectie tussen de 'Grote Namen'.





Piet de Zoete bekijkt van afstand hoe Harry Vos Nol Heijerman van Xerxes in bedwang houdt. Op achtergrond is ook Joop Jochems zichtbaar.

'Het bijzondere van Happel? Hij wist wat je nodig had. Zijn trainingen waren op maat gesneden. En met zijn psychologische benadering had ik totaal geen moeite. Ik wilde beter worden, mij ontwikkelen en trof in Happel een hele goede trainer. In zijn algemeenheid is trainen tegenwoordig eigenlijk voornamelijk een groepsaangelegenheid geworden. De differentiatie is goeddeels verdwenen. Iedereen moet nu hetzelfde doen.'

Met Happel als trainer en Eddy Hartmann als manager, gesteund door een bestuur met veel voetbalknowhow ontwikkelde ADO zich voortvarend tot een modern geleide profclub. Het hoofdveld werd voorzien van een lichtinstallatie, ADO ging doordeweeks oefenen tegen gerenommeerde Europese tegenstanders, werd uitgenodigd voor de inmiddels legendarische trip van zeven weken door de Verenigde Staten, speelde Intertotowedstrijden, pakte prijzen (KNVB-beker in 1968) en debuteerde in het Europese bekervoetbal (EC voor bekerwinnaars in 1968). Bovendien groeide ADO uit van staartploeg of notoire middenmoter tot structurele subtopper in de Eredivisie. Van al die ontwikkelingen maakte Piet de Zoete als constante factor deel uit. Begonnen als linksbinnen of linksbuiten, later als middenvelder en soms ook als centrale verdediger.

Ontwikkeling

Aardig is de ontwikkeling van ADO door te nemen van de dertien seizoenen ADO/FC Den Haag, waarvan Piet de Zoete deel uitmaakte. Te beginnen in 1962-1963 met de entree van Happel, Harry Heijnen (van VVV), Donald Feldmann (van Ajax) en na een seizoen ADO 2 ook Piet de Zoete. Toen nog met de grote namen als Mick Clavan, Guus Haak, Theo Timmermans, Carol Schuurman, Jan Villerius, Hanny Aardse, Jacques Smit, Piet Oostrum, Martin van Vianen.
Het jaar daarop volgde de 'Grote Schoonmaak', krachten van naam en faam (Schuurman, Mick Clavan) vertrokken om plaats te maken voor relatief onbekende nieuwelingen. Kees Aarts had geschitterd bij Willem II in de bekerfinale, waar hij ADO in het Zuiderpark hoogstpersoonlijk de das omdeed. Happel gelastte Hartmann Aarts onmiddellijk naar ADO te halen. Lambert Maassen (PSV) en Hassy van Wijk (De Volewijckers) kwamen. René Pas en Theo van der Burch kwamen over van de jeugd en het tweede elftal. En opnieuw bereikte ADO de finale van de strijd om de KNVB-beker. Die ging verloren, omdat Fortuna'54 de strafschoppen beter nam. 'Ik schoot er een tegen de paal', sipt Piet de Zoete 55 jaar na dato nog…
In zijn derde jaar bij ADO dienden eigen spelers als Aad Mansveld, Harry Vos, Michel van der Loop, en Henk Houwaart zich nadrukkelijk aan. Ton Thie kwam van Hermes DVS, Joop Jochems van Velox, die met Piet de Zoete het middenrif ging vormen. Met een opvallend stijgende doelpuntenproductie van De Zoete tot gevolg. 'Klopt, ik werd toen meer aanvallende middenvelder'.
Jaar nummer vier (1965-1966) gedijde in de spits de van Sparta gekomen Piet van Miert erg goed. Jan van den Oever kwam meer in beeld en heel even Martin Woltman. Het daaropvolgende jaar begon ADO met zesmaal winst en tweemaal gelijkspel, Lex Schoenmaker debuteerde om vervolgens tot aan zijn transfer naar Feyenoord in zomer 1971 niet meer uit het team te verdwijnen.
Er werden successen geboekt in de Intertoto (halve finale), geoefend tegen het Pools nationaal en Olympisch elftal, gevolgd door de zevenweekse trip door Amerika, waarover iedereen die deze meemaakte lyrisch was.

Amerika

Piet de Zoete niet uitgezonderd. 'Onvergetelijk, die reis, het verblijf, de



Als aanvoerder van San Francisco Golden Gate Gales tijdens ADO's tour door de States.



De historisch en iconische foto: als aanvoerder met de eerste KNVB-beker die ADO won.

wedstrijden en wat je daar meemaakte. Unieke ervaring. Je kwam er in een hele andere wereld, zeker voor de tijd van toen. Heel ander eten. Om de drie dagen speelde je er wedstrijden. Steeds vlogen wij naar een andere stad. Wij speelden in een overdekt stadion op kunstgras. In Houston, in het Astrodome. Wij speelden voornamelijk in honkbalstadions. Inderdaad, de loopstroken en de werpersheuvel maakten deel uit van het speelveld. Je moest je aanpassen, de tegenstanders hadden er ook mee te maken. Gerenommeerde tegenstanders trouwens. Zoals Wolves, Sunderland, Aberdeen, Cagliari, Stoke City, Shamrock Rovers, Glentoran, Dundee United, Cerro Montevideo, Bangu. Wij bezochten Disneyland, wij stonden bovenin Empire State Building, in de kop van het Vrijheidsbeeld. Wij voelden ons bevoorrecht. Nee, wij wáren bevoorrecht om dit te mogen meemaken. En hoeveel impact dit nòg heeft bewees de reünie wel op 23 mei 2017, de dag dat het exact vijftig jaar geleden was dat wij naar de States vertrokken. Die réünie hier, op mijn boerderij, waar wij alle ruime voor hadden.'

'Die reis deed ons als groep naar elkaar toegroeien. Je was op elkaar aangewezen. En als je dan zoveel met elkaar meemaakt, doet het iets met de groep. Omdat er maar een beperkt aantal mensen mee mocht was ik behalve speler vanwege mijn achtergrond als fysio ook verzorger. Nou als zodanig maakte ik wel wat mee. Lambert Maassen was ergens tegen aan gevallen. Het zag er ernstig uit, een bloedbad. Bleek er een fles ketchup op hem te zijn gevallen… Ik hoefde hem dus alleen maar schoon te maken.'

Prijs

Critici beweerden toen, dat ADO door de vermoeienissen van de Amerikareis in het nieuwe seizoen, 1967-1968, minder zou gaan presteren. Het tegendeel was waar. ADO pakte zelfs een prijs, de KNVB-beker. Piet de Zoete zou als eerste ADO-aanvoerder in de clubhistorie de beker in ontvangst nemen. Hossend met de beker in de supportersmassa op het veld van het Zuiderpark, waar Ajax met 2-1 was verslagen is een beeld dat vereeuwigd op een prominente plek in het Cars Jeans Stadion nog altijd valt te bewonderen. 'Inderdaad, ik loop regelmatig langs die foto en voel mij dan best vereerd en trots'.

En het seizoen daarop Europa in, met Piet Giesen van PSV als enige versterking van buitenaf. Het toernooi voor de Europa Cup voor bekerwinnaars ofwel EC II. Tegen Grazer AK. 'Happel had voor de uitwedstrijd in Oostenrijk bewust een moeilijk bereikbaar hotel hoog op een berg laten reserveren. Alleen te bereiken met een kabelbaan. Konden de spelers 's avonds het hotel niet verlaten. Expres uitgekozen, omdat enkele jaren eerder bij een wedstrijd voor de Intertoto bij Lugano spelers stiekem uit het hotel waren geglipt. Wij kwamen terecht in het Casino waar een goochelconcours plaatsvond. Op een gegeven moment werd uit het publiek Aad Mansveld gevraagd een goochelaar te assisteren en op het podium te komen. Het gebeuren kwam toevallig ook live op tv. Happel zat op zijn hotelkamer naar dat programma te kijken en zag tot zijn grote verbazing Aad in beeld verschijnen… De volgende dag liet hij aanvankelijk niets merken, maar later op de training pakte hij ons extra hard aan. Meer lopen, sneller lopen, intensievere oefeningen dan gebruikelijk tot wij geen pap meer konden zeggen… Zo pakte Happel de zaken aan'.

Grazer AK werd geëlimineerd. FC Köln werd de volgende tegenstander, die zich uiteindelijk de sterkste toonde. In het Zuiderpark moesten de West-Duitsers de Haagse stormloop doorstaan om in de slotfase via invaller Jürgen Jendrossek (later eminent uit



In fel duel met Feyenoords vedette Coen Moulijn.



Piet de Zoete tracht Jan Boskamp het schieten te beletten tijdens de laatste Haagse Eredivisiederby Holland Sport-ADO (4-2).

de verf gekomen bij NEC) toe te slaan. In de return maakten 'die Geissbocken' korte metten met ADO. Wolfgang Overath, de Keulse international die met 'die Nationalmanschaft' in 1966 tegen Engeland de finale van het WK speelde, was in het Zuiderpark nogal boos op Piet de Zoete. 'Dat kan ik heel goed begrijpen. Ik maakte echt een smerige overtreding op hem', luidt de ontboezeming 51 jaar na dato. Dat seizoen eindigde eigenlijk in mineur, omdat een conflict Happels vertrek naar Feyenoord inluidde.

Jezek

Waar een deur dichtklapt gaat ergens wel weer een venster open. De Tsjechoslowaak Vaclav Jezek volgde Happel op. En ADO ging 'vreemd' door de Noorse international Harald Berg aan te trekken en de Deense stormram Niels Holström. Piet de Zoete behoort tot degenen, die beweren, dat Harald Berg ADO's eerste buitenlandse aankoop en nog steeds de beste is. 'Inderdaad, nog stéédes. Technisch zeer vaardig, tactisch compleet en bovendien een aardige, nuchtere correcte speler. Heel gewoon, geen poespas, geen maniertjes. Ik zou hem nog wel een keer willen spreken of ontmoeten. Woont hij nog steeds in Bodö, daar boven de Poolcirkel? Heeft hij daar nog het familiehotel? En Jezek was een aimabele man, maar een strenge, eerder stringente trainer.'

Onder Jezek beleefde ADO een jaar later, seizoen 1970-1971, haar beste jaar in de Eredivisie. Zeventien weken ongeslagen bovenaan! Uiteindelijk derde geworden, achter de toenmalige Top Twee, Feyenoord en Ajax. Met vijftig punten, een aantal waarmee het in ieder ander Europees land kampioen zou zijn geworden. De Zoete: 'Het liep vooral in het begin geweldig. Wytze Couperus in de spits, aangetrokken van Haarlem. Harry Hestad van het Noorse Molde was erbij gekomen. Lex (Schoenmaker, red.) draaide top, jonge spelers dienden zich aan (zoals bijvoorbeeld Simon van Vliet, Aad Kila). Ja, dan betaal je soms ook de tol van een goed jaar. Zoals met de transfer van Lex naar Feyenoord'.

Na ADO's glorierijkste jaar sinds de invoering van het betaalde voetbal volgde het eerste seizoen FC Den Haag als gevolg van het samengaan van ADO en Holland Sport. 'Zeker geen verkeerd jaar hoor. Met Sjaak Roggeveen erbij, met Thijs Wijngaarde en Paultje Roodnat. Wij behaalden de bekerfinale (met 3-2 verloren van Ajax), we speelden weer Europees voetbal (Aris Bonneweg, Wolverhampton Wanderers). En plaatsten ons vervolgens er weer voor'.

Teunissen

In zijn elfde seizoen als lid van het keurkorps van de Zuiderparkploeg had Piet de Zoete Evert Teunissen als trainer. 'Een heel andere trainer dan Happel en Jezek. Hij praatte veel, waar zijn voorgangers vooral trainden. Nee, geen slechtere trainer, maar anders. En inderdaad, aardig wat nieuwelingen zoals Bo Augustsson uit Zweden, Kees Bregman, de spits van Haarlem en de veelbelovende Noorse spits Thor Fuglset, die echter snel en langdurig geblesseerd raakte. Uit eigen gelederen kwamen toen Leen de Graaf en Barend van Hijkoop. En voor de Europa Cup II lagen wij er na één ronde, tegen Spartak Moskou, er snel uit. Daarna viel het allemaal wat tegen na die mooie jaren die wij gewend waren.'

In contractjaar 1973-1974 werd Piet de Zoete geconfronteerd met de overheveling van een bijna complete jeugdlichting naar het eerste elftal. Trainer Evert Teunissen maakt ruimte voor John Dusbaba, Boudewijn de Geer, Wim Berckenkamp, Leen Swanenburg en later Martin Jol en Tscheu-la Ling in zijn elftal. Routiniers als Ton Thie, Aad Mansveld, Joop Korevaar en Piet de Zoete behielden hun plek. Piet de Zoete vond het aanvankelijk niet slecht gaan, maar daarna sloeg de bij jeugd onvermijdelijke wisselvalligheid toe met een voor FC Den Haag in die periode zeer matige middenmootpositie als gevolg.

Boskov

Management en bestuur vonden het voor het seizoen 1974-1975 weer tijd voor een buitenlandse trainer, de Joegoslaaf Vujadin Boskov. Deze begon moeizaam, mede omdat Aad Mansveld nog herstellende was van gescheurde enkelbanden, waardoor hij het WK 1974 miste. Piet de Zoete zelf worstelde ook duurzaam met kniepe-



Piet de Zoete als aanvoerder van Jong Oranje met naast hem clubgenoten Ton Thie en Aad Mansveld.



Dollen met de selectie van het grote Oranje in Zeist.

rikelen. Boskov wilde dolgraag dat zijn routinier op het middenveld zou spelen. En als Mansveld niet kon spelen wilde hij Piet graag als centrale verdediger inzetten. Het kwam er niet van, alle revalidatiepogingen ten spijt. Daardoor geen bekerfinale, die tegen FC Twente in de Rotterdamse Kuip zou verrassend werd gewonnen. Door de terugkeer van Mansveld, de komst van Dojo Perazic en Henk van Leeuwen als veel storende en scorende spits eindigde het seizoen dus toch met een prijs. Zonder Piet de Zoete, die uitgerekend het dertiende jaar van zijn status als speler van het eerste elftal noodgedwongen afscheid moest nemen van zijn actieve voetbalcarrière. Actief was hij overigens wel. Voor de fanatieke Boskov, die niets aan toeval overliet, bekeek en analyseerde Piet de Zoete toekomstige tegenstanders. Zo reisde hij in zijn uppie per auto naar Braunschweig om Intertoto-opponent Eintracht Braunschweig te observeren. ‘Inderdaad, een bloedeind, vlak bij de Oost-Duitse grens. Maar ja, Boskov wilde het per se. Die man had een enorme drang, wilde alles uit de beschikbare mogelijkheden halen.’

Interlands

Een triest (en in feite stil) einde van een fraaie voetballoopbaan, die Piet de Zoete ook tot optredens in onder meer Jong Oranje en (het grote) Oranje bracht. Hij debuteerde in september 1966 als invaller voor Bennie Muller in Wenen tegen Oostenrijk. In het Praterstadion, dat nu is vernoemd naar zijn eerste trainer in ADO 1, Ernst Happel. Met zijn entree zorgde Piet voor een unieke situatie in de historie van ADO. Harry Heijnen en Kees Aarts speelden al vanaf de aftrap. Drie ADO’ers tegelijk actief voor het Nederlands elftal. Dat was niet eerder voorgekomen. Na deze met 2-1 verloren interland volgde voor Piet nog een optreden tegen de Sovjet-Unie, dat met 3-1 werd geklopt. Een Oranje zonder Ajacieden, die om hun moverende redenen ditmaal hun invitatie negeerden. Interland nummer drie was uit tegen de DDR. Mede dankzij de subliem spelende Piet Keizer en Jan Mulder kwam Nederland in deze EK-kwalificatiewedstrijd in Leipzig met 2-0 en 3-1 voor. Na rust een dramatische kentering, de DDR won met 4-3, voornamelijk omdat de anders zo fenomenaal keepende Tony van Leeuwen uit corners de ene na de andere bal in zijn doel zag verdwijnen. Het was Piets laatste interland.

Trainer

Na zijn voetballoopbaan was Piet de Zoete bij FC Den Haag, later ADO en ADO Den Haag actief als trainer. Van de jeugd, van het tweede elftal en driemaal als interim van het eerste elftal. Hij ontpopte zich als een oefenmeester met uitgesproken opvattingen over taakvervulling, over het gedrag als professionele topsporter. Niet door alle spelers begrepen. Echter, velen waardeerden zeker achteraf zijn kwaliteiten als trainer. Hij had de moed om af te wijken van gangbare patronen, ging harde confrontaties zelden uit de weg, ook al stond hij weleens alleen. Piet de Zoete had geen moeite halsstarrig bij zijn mening te blijven. Toch kan hij soms opvallend mild zijn, zeker als het bijvoorbeeld om dieren gaat… Hij glimlacht bij deze opmerking. Zijn nuchterheid maakt ook plaats voor gevoeligheid als hij nu terugkijkt op zijn loopbaan in de sport. ‘Plakboeken hield ik er nooit op na. Maar nu je wat ouder bent ben ik wel gevoelig voor het verleden. Daarom vind ik het aardig als een verenigingsman als Joop Marcussen aankomt met geplastificeerde foto’s van vroeger. Eigenlijk doet het mij pas nu wat, ja.’

Idealistisch

Zijn idealistische ideeën als het om FC Den Haag, later ADO Den Haag gaat, bracht Piet de Zoete ook in als kaderlid, als bestuurder, als lid van de Raad van Commissarissen. Collega’s, van wie hij niet met zijn ideeën strokende meningen, plannen en handelingen vermoedde, konden rekenen op hardnekkig verzet. Zo duurzaam hij als speler samenwerkte met teamgenoten zat er als bestuurder niet in. Soms zag hij zich genoodzaakt op te stappen, soms bleef hij zitten. Nog steeds betreurt hij zoals hij zegt, dat ADO zich niet manifesteert als één club, maar eilandjes waar ieder voor zich werkt. Een gezonde financiële basis en een sterke leiding heeft de club nodig, vindt hij. ‘Waarom moet een speler weg, als hij niet goed genoeg wordt geacht? Waarom houd je positief ingestelde jongens niet bij de club? Misschien kunnen zij wel een goed kaderlid worden. Zorg ervoor dat

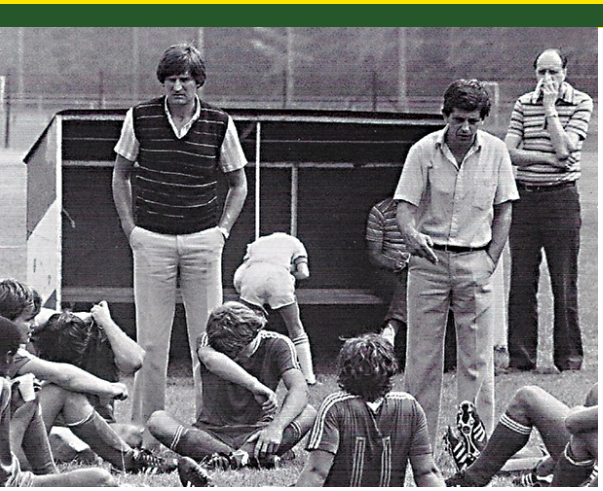

Piet de Zoete als trainer.



Piet de Zoete achter de tafel als bestuurslid technische zaken.

zij geïnteresseerd raken en blijven in de club, benut eventueel hun andere kwaliteiten dan hun voetbalcapaciteiten. Nu is alles los zand. De profs apart, de jeugd apart, de vrouwen apart, de NV apart, de vereniging apart. Totaal geen eenheid, spelen en trainen niet op één plek. Het Zuiderpark, zeker nu de Sportcampus er is waar heel veel know how zit op het gebied van sportieve techniek en sportmanagement, is de ideale plek waar alles samen moet komen. Werk toch intensief samen met de partijen die in de Sportcampus zitten. De HALO, ROC Mondriaan, die sportleiders en sportmanagers van de toekomst opleiden. De topsporters die er zitten. Maak gebruik van hen, werk samen! Als dat verandert is er volgens mij hoop, dat het de club hecht wordt en beter zal gaan. Nu is het een kil businessgebeuren. Dat is mijn visie.' Een gloedvol betoog uit de mond van iemand, die een man van de club is. Gekomen als broekie van SV Loosduinen, maar eenmaal gesetteld als prof bij ADO en later FC Den Haag er nooit weggegaan.

Droeg het roodgroen en later geelgroene shirt ruim 500 maal, waaronder in 352 competitieduels (24 doelpunten). Vestigde in het midden van de jaren zestig een record van 135 competitiewedstrijden op rij in het tweemans middenveld met Joop Jochems en soms Henk Houwaart, onvermoeibaar pendelend tussen verdediging en aanval. Beschikte over een formidabele block tackle en goede inspeelpass. En wie hem passeerde was niet van hem af, maar kwam hem gegarandeerd nog twee-, driemaal tegen. Geldt als geslaagd voorbeeld van een topsporter die zijn sportieve loopbaan uitstekend kon combineren met studie en later zijn maatschappelijke loopbaan (als fysiotherapeut met een eigen bloeiende praktijk en docentschap bij de HALO). Zijn overstap van Loosduinen naar ADO bleef zijn enige move. Hoewel hij zich clubman voelt nuanceert hij enigszins zijn honkvastheid. 'Mijn omstandigheden waren er ook naar, dat overstappen naar een andere club geen optie was. Ik had hier ook mijn werk als fysio, mijn eigen praktijk, was als docent verbonden aan de HALO. En ik had het goed hier.'

Topsportmentaliteit

Ook had Piet de Zoete een uitgesproken opvatting van topsportmentaliteit. 'Grenzen verleggen, plafond verhogen, fysiek en mentaal honderd procent inzet' was zijn credo. Later wat nuanceringen aanleggend: 'Als je wat ouder wordt ga je genuanceerder denken. Soms kan de belasting voor een topsporter te hoog worden. Daarom is goede begeleiding, medische begeleiding nodig, eerder noodzakelijk. Topsport is namelijk niet per se gezond. Ik moest mijn voetballoopbaan toch ook beëindigden vanwege knieproblemen. Kreeg toch ook een nieuwe heup vanwege slijtage. Dus, daarom is medische begeleiding onontbeerlijk.'

Dan stapt Piet de Zoete op. Hobbyboer of niet, de plicht roept. Hij hijst zich op de trekker en gaat op weg met een laadbak vol tomaten. Rijdend achter agrarisch vervoer roept meestal irritatie op, omdat inhalen geen optie is, te riskant vanwege opdoemende tegenliggers. Maar nu het om hem, Piet de Zoete, gaat, voelt het aandoenlijk. De gedachten aan zijn lange, mooie voetbalcarrière bij ADO en FC Den Haag, zijn interlands, zijn onvoorwaardelijke gevoel voor die ene club, die hij ook diende als trainer en bestuurder en gewoon kaderlid, gehonoreerd met het lidmaatschap van verdienste, nu geniet van zijn status als hobbyboer, doen aandoenlijk aan. Hij slaat rechtsaf, ruimte om gas te geven en de idyllische wereld te verlaten, vrijwel onmiddellijk terechtkomend in de wereld van de bebouwde kom. Van een droomwereld in de kilte van de stedelijke realiteit. Model staand voor Piets huidige beleving van de club.

Hobbyboer Piet de Zoete op de trekker.





Stijlvol op een poster in het populaire blad Revu.

Joop Marcussen

‘Onze gastheer verwachtte ADO 1, maar wij kwamen met het negende…’



Joop Marcussen met de onderscheiding op de revers en geflankeerd door zijn zoons en de poster van het ‘Spitzenspiel’ in Duitsland.

Ruim zestig jaar lid van ADO Den Haag. Voor deze clubtrouw werd hij tijdens de laatste zogenaamde verjaarsvergadering op 31 januari met een speld onderscheiden. Joop Marcussen (70) is niet alleen consumptief aan de vereniging verbonden. Behalve spelen in de jeugd en later in de senioren op bescheiden niveau verrichtte hij de nodige vrijwilligersactiviteiten. Of er fruit moest komen voor het Internationaal Jeugdtoernooi, bediend moest worden in de kantine, toto/lottoformulieren moesten worden ingenomen en ingeleverd, constant leverde hij zijn bijdragen.

Mantelzorger

De laatste jaren, het tijdperk waarin door de verzakelijking van de organisatie vrijwilligerswerk binnen de vereniging nadrukkelijk naar de achtergrond verdween, creëerde Joop Marcussen geheel op eigen initiatief binnen dit verband eigenlijk zijn 'baantje'. Die van sociaal werker of mantelzorger. Leden, die ziek werden of in ziekenhuis belandden na een ongeluk konden steevast rekenen op een attentie. Hij regelde zelf geproduceerde kaarten met een samenstelling van honderd procent ADO-gehalte en verzamelde handtekeningen voor de ongelukkige. Hij was er voornamelijk verantwoordelijk voor dat het ons onlangs ontvallen hoogbejaarde erelid George van Rosmalen tot en met 19 januari steevast naar thuiswedstrijden van het eerste elftal en vergaderingen van de vereniging kon. 'Als George er maar bij kon zijn', was Joops als het ware heilige motief.

Passie

Zijn gezin en ADO vormen zijn passie. Vermoedt hij onraad rond de club dan zoekt hij steun en draagvlak bij net zo gepassioneerden als hij. Of het gaat om het Internationaal Jeugdtoernooi of het museum en wat dan ook. Hij wil goed passen op het cultureel erfgoed van de club. Geen wonder, omdat hij vanaf de jaren vijftig van de vorige eeuw bij ADO is betrokken, de periode waarin hij de club voorgoed in het hart sloot. Geen wonder, want het was toen een tijd waarin passie alleen maar kon gedijen omdat het eerste week in week uit zo fameus speelde, kampioen werd van de Eerste divisie A en voor het eerst promoveerde naar de Eredivisie en daarin meteen furore maakte. Dan neem je de ups-and-downs die later volgden onvoorwaardelijk voor lief.

> Dan neem je de ups-and-downs die later volgden onvoorwaardelijk voor lief

Dan neemt ADOratie bijna religieuze vormen aan. Daarom verzamelt hij nog steeds alles wat in principe roodgroen kleurt en als onvermijdelijke bijkomstigheid geelgroen is geworden. Hij draagt ADO uit als ware het nog een vereniging is, waarin het lidmaatschap niet volstaat met alleen maar lid zijn, maar ook vrijwilligerswerk als een soort sociale (morele) plicht is.

Verzamelwoede

Voor zijn verzamelwoede heeft Joop Marcussen veel over. Neem bijvoorbeeld het bemachtigen van aankondigingsbiljetten van thuiswedstrijden langs diverse wegen in en rond de stad. Hij dacht voordat die dingen daags na de wedstrijd op de hoop voor vernietiging worden gegooid, neem ik er een mee naar huis. Dus rukte hij op een druk plein het biljet rond de lantaarnpaal uit de lijst, keek om zich heen of niemand hem snapte en gooide de handel vliegensvlug in de kofferbak van zijn auto. Hij schrok zich rot, toen iemand hem even later quasi serieus zei dat de politie hem zocht wegens ontvreemding van openbaar kunstbezit…

Ongekend avontuur

Als speler van ADO 9 maakte Joop Marcussen in 1969 een ongekend avontuur mee. Het team maakte een uitstapje naar West-Duitsland, waar gespeeld zou worden tegen VfL Benrath, een topclub uit het amateurvoetbal van de Oosterburen. In de voorstad van Düsseldorf aangekomen viel het al op, dat de wedstrijd op posters werd aangekondigd. Wat bleek? De gastheren hadden gerekend op ADO 1!!! Dat dit een misvatting was werd duidelijk tijdens de door ruim 8.000 toeschouwers bijgewoonde wedstrijd. En uitgerekend vierde Peter Meyer, een Topjägerkanon uit de Bundesliga van Borussia Mönchengladbach zijn rentree bij VfL Benrath. Ruststand 10-0, eindstand 18-1. Voor de thuiswedstrijd uiteraard. 'Preisschiessen bei VfL Benrath' kopte de lokale krant. En Joop Marcussen? Die nam als herinnering het aanplakbiljet van de wedstrijd mee. Daarvoor hoefde hij overigens niet stiekem op zoek naar een lantaarnpaal bij het plaatselijke Stadtamt.
Joop Marcussen vertelt erover op de dvd 'Haagse Herinneringen', uitgebracht door de gemeente Den Haag en de Gemeentebibliotheek. Het is ook te vinden via Google of op You Tube (zie link hieronder). Een aanrader, hij vertelt er op kostelijke wijze over. In zodanig onvervalst Haags, dat Harrie Jekkers er nog knap jaloers op zâh zêhên.

www.haagseherinneringen.nl/pagina/721/18-1

Alfons Groenendijk verlengt contract

Alfons Groenendijk heeft zijn contract met twee seizoenen verlengd. Hij trad begin 2017 aan als trainer van ADO Den Haag. Onder zijn leiding realiseerde ADO Den Haag in eerste instantie het behoud van het Eredivisie ruim-schoots. In het eerste volledige seizoen als hoofdtrainer bereikte hij met de ploeg de zevende plaats en de nacompetitie voor een plaats in de Europa League. Ook in de lopende jaargang mag ADO Den Haag rekenen op prolongatie van het Eredivisie-schap. Edwin de Graaf, één van zijn assistenten, verlengde zijn contract eveneens.

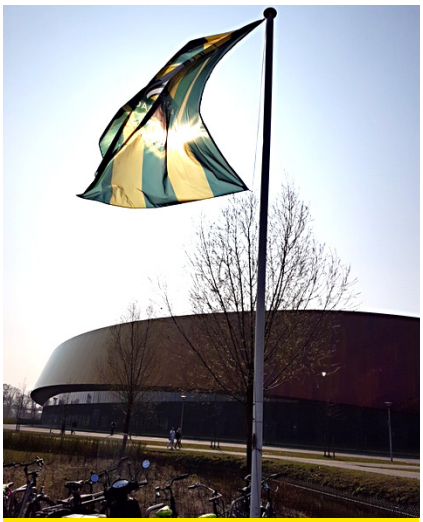

Vlaggen terug op De Aftrap

De vlaggen hangen en wappe-ren weer sinds eind maart op De Aftrap. Een aanblik, dat enige jaren werd gemist. Nu waren er behoorlijk lange tijd omvangrijke werkzaamheden op en rond De Aftrap en nodigde de aanblik niet tot vlagvertoon. Nu alles al weer een tijdje er spic en span bijstaat is dit wel het geval. En, het staat ook heel wat gezelliger.



Danny Bakker jubilaris

Danny Bakker vierde onlangs het feit, dat hij voor de 150e keer in het eerste elftal van ADO Den Haag speelde. De 24-jarige middenvelder debuteerde op 16 maart 2013 in de thuiswed-strijd tegen Vitesse. Hij viel toen in de 88e minuut in voor Mike van Duinen. Vanaf de C-junioren kwam hij uit voor ADO Den Haag. Voor zijn komst naar het Zuiderpark was hij lid van achtereenvolgens Juventas en Laakkwartier. Danny werd voor de aftrap van ADO Den Haag-Heerenveen in de bloemen gezet door algemeen directeur Mattijs Manders.

Jan-Hermen de Bruijn in ziekenhuis

Jan-Hermen de Bruijn, onder meer redacteur van ADO Den Haag Post, verbleef begin april enige dagen in het ziekenhuis. Hij raakte plotseling onwel door hartritmestoornissen en zelfs tijdelijke uitval van hart- en long-functies. Na deze zeer angstige momenten is hij snel opgeknapt en mocht na drie dagen weer naar huis. Daar sterkte hij verder aan.

Jan-Hermen dankt ieder hartelijk voor de aandacht en attenties die hij mocht ontvangen.

Kilian Nikiema net niet

Pech voor Kilian Nikiema. Hij maakte deel uit van de voorselectie van Oranje onder 16, dat op 16 en 18 april bij Quick Boys tegen Italië speelde. Bij de bekendmaking van de definitieve selectie behoorde Kilian tot de afvallers. Jammer, maar kop op. Wie weet komen er nieuwe kansen. Gewoon volhouden!

Nieuwkomer Milan van Ewijk

Milan van Ewijk ondertekende onlangs een driejarig contract met ADO Den Haag. De 19-jarige verdediger komt deze zomer over van tweede-divisionist Excelsior Maassluis. De in Amsterdam geboren speler was zeer gewild. PEC Zwolle, Sparta, Excelsior en Go Ahead Eagles lonkten ook naar zijn handtekening. Tot 2016 maakte de nieuwkomer bij ADO Den Haag deel uit van de jeugdopleiding van Feyenoord. Daarna stapte hij over naar Excelsior Maassluis.



Lex Immers: drie jaar erbij

Het duurde wel even, maar toen kwam hij nieuws naar buiten: Lex Immers verlengde zijn contract met drie jaar. Met in het vooruitzicht een functie bij de jeugdopleiding op De Aftrap. En het toeval wilde, dat hij prompt met succes een nieuwe functie in het eerste elftal bekleedde: in de spits en tweemaal scoren in de thuiswedstrijden tegen zowel Vitesse als FC Utrecht.

Victoria Pelova in WK-selectie Oranje-Leeuwinnen



Bondscoach en oud-trainster van de ADO Den Haag Vrouwen Sarina Wiegman heeft Victoria Pelova opgenomen in de selectie van de Oranje-vrouwen voor het WK, dat in juni plaatsvindt in Frankrijk. Dit is bijzonder, omdat Victoria momenteel op non-actief staat vanwege een schouderblessure. Toch heeft de bondscoach goede hoop dat de aanvalster van ADO Den Haag tijdig zal zijn hersteld en nam haar daardoor op in de selectie.

Naar het EK vrouwen onder 19

Het ligt in de lijn van de verwachting, dat Marisa Olislagers, Romy Speelman Speelman en Chasity Grant met Oranje naar het EK vrouwen onder 19 gaan. Dat toernooi vindt van 16 tot en met 28 juli plaats in Schotland. Dit jonge Oranje kwalificeerde zich onlangs door te winnen van Bulgarije (6-0), Rusland (1-0) en IJsland (2-1). Marisa Olislagers speelde in alle drie duels mee. Romy Speelman kwam in actie als invalster en Chasity Grant bleef aan de kant.



Sjaak Polak nieuwe trainer ADO Den Haag Vrouwen

Sjaak Polak keert terug bij ADO Den Haag. De oud-speler is de nieuwe trainer van de ADO Den Haag Vrouwen. Hij volgt in deze functie Arend Regeer op. Polak was de afgelopen jaren trainer bij de Noordwijkse derdedivisionist SJC. Het is voor het eerst, dat hij een vrouwenselectie onder zijn hoede neemt.

Cupfighter strandt op penalty's

ADO Den Haag Vrouwen liepen net de finale mis van de strijd om de KNVB-beker. Bij PEC Zwolle eindigde de halve finale in 0-0. Bij het nemen van strafschoppen waren de Zwolse Ladies beter. Dat was een streep door de rekening van ADO Den Haag, dat zich al jaren manifesteert als een ware Cupfighter.

Boek over Holland Sport

‘Je had erbij moeten zijn’: geschreven alsof je erbij was



Auteur Martin van Zaanen schreef een boek over zeventien jaar (Scheveningen) Holland Sport, één van de rechtsvoorgangers van ADO Den Haag. De club bestond immers van 1954 tot 1971.
De club ging op in ADO. De naam van de enig overgebleven prof-voetbalclub in onze stad ging verder onder de naam FC Den Haag ADO. De roepnaam voor de profs werd FC Den Haag, voor de jeugd en amateurs ADO

Martin van Zaanen is geboren op 17 juli 1972, een jaar na het verdwijnen van Holland Sport. Niets maakte hij dus zelf mee, maar moest het uitsluitend hebben van het aanhoren van verhalen en het maken van interviews. Geen wonder, dat hij tijdens het aanhoren van al die bijzondere gebeurtenissen die rond de hoe dan ook kleurrijke club plaatsvonden steeds kreeg te horen ‘Je had erbij moeten zijn’. Prompt was de titel geboren voor zijn eind maart gepresenteerde boek, dat is uitgebracht door de Nederlandse Sportboeken Club.

Een lekker leesbaar boek, een overzichtelijke terugblik waardoor je ook geen weken nodig hebt om er doorheen te komen. Herinneringen aan speciale gebeurtenissen, kleurrijke spelers en bestuurders, de hobbels en hindernissen die moesten worden overwonnen. Eerst op Duinhorst, later op Houtrust waar de legendarische slogan ontstond dat daar altijd wat gebeurde. Geen wonder dat de aanwezige oud-spelers van Holland Sport zeer ingenomen waren met het boek bij de twee presentaties op Sportpark Prinses Irene bij de opnamen van Haaglanden Voetbal en bij boekhandel Van Stockum.



Het is ook een boek, dat ook gaat over de vele oud-ADO’ers die uitkwamen voor (Scheveningen) Holland Sport en er een prominente rol vervulden. Leuk om de foto’s van toen weer eens te zien, die op hun beurt weer herinneringen oproepen en vooral steeds meer legendarische verhalen. Natuurlijk, iedereen gaf toe dat ADO die betere club was, de betere organisatie met de betere bestuurders. ADO’ers noemden Holland Sport dan ook ADO 2. Dan is het ook geen wonder dat die ene keer dat Holland Sport op Houtrust van ADO won als één van de grootste sensaties wordt beleefd. Ook in het boek van Martin van Zaanen. Hoewel hij het anderen laat vertellen, leek het alsof hij erbij was.

De keepers van Holland Sport in de laatste jaren: Woody Louwerens (met hoed) en Martin van Vianen met hun voorraad boeken.



Holland Sport (seizoen 1969-1970) met Chiel Jansen (staand tweede van rechts).

In Memoriam
Chiel Jansen

Enkele maanden nadat bij hem kanker was geconstateerd overleed op 14 april oud-voetballer en -trainer Chiel Jansen. Hij werd 79 jaar. Chiel Jansen stond twee seizoenen (1968-1969 en 1969-1970) onder contract bij Holland Sport. Daarvoor was hij contractspeler bij DHC, SC Enschede en Xerxes. Hij verwierf echte faam als speler van Wilhelmus, waar hij zijn loopbaan eigenlijk begon en eindigde.

Als trainer begon hij ook bij Wilhelmus. Daarna trainde hij Blauw Zwart, Rijswijk, Westlandia om opnieuw de cirkel rond te maken met een technische functie bij Wilhelmus.

Voetbaltechnisch gezien beleefde Chiel Jansen zijn top als spits bij SC Enschede. Daarvoor speelde hij 26 wedstrijden in de Eredivisie en maakte achttien treffers. Bij Holland Sport kwam hij tot twee optredens in competitiewedstrijden. Hij had behalve met blessuregevoeligheid ook te maken met krachten als Jacques Roggeveen en Joop van Maurik om wie trainer Cor van der Hart niet heen kon. Terug bij Wilhelmus beleefde de sympathieke en gevoelige spits onder trainer Aad de Mos sportief mooie jaren. Hij volgde De Mos als trainer als het ware op bij Wilhelmus, dat toen was uitgegroeid tot een gerenommeerde club in het regionale amateurvoetbal.

Wij wensen Chiels nabestaanden alle sterkte toe.

Van Kastelenring naar de Aftrap en Cars Jeans Stadion

Als jeugdspelers van RKAVV waren zij vier seizoenen partners in de verdediging. Daarna scheidden hun wegen, maar als respectievelijk assistent-jeugdtrainer en verdediger van het vrouwenteam zijn Nick Steenvoorden en Sabine Kuilenburg dit seizoen weer clubgenoten bij ADO Den Haag.

Nick Steenvoorden leerde Sabine Kuilenburg kennen in de D-pupillen van RKAVV. Vier jaar speelde hij met haar samen in de selectieteams. Wat hem uit die tijd is bijgebleven? ‘Dat zij het niveau van de jongens makkelijk aan kon.’ Als rechtsback stond Nick vaak naast Sabine in de verdediging. ‘Zij schoof als libero regelmatig door naar het middenveld. Daardoor konden de andere verdedigers overigens niet ook nog eens mee naar voren.’
Sabine herinnert zich Nick als ‘snel, een goede voetballer’. Op hun tijd in de jeugd van RKAVV kijkt zij met plezier terug. ‘Ik heb het daar heel leuk gehad in een leuk team, waarmee wij elk jaar een trainingskamp hadden in Heino.’ Haar vroegere veldtochten op de vijandelijke helft heeft zij in de Eredivisie nog niet vaak ondernomen. ‘Dat is dan ook een ander niveau, maar misschien doe ik het nu te weinig. Het gaat wat makkelijker als je lekkerder speelt.’

Droom

Als C-junior droomde Nick al niet meer van een loopbaan als profvoetballer. ‘Anders was ik op die leeftijd al door een profclub gescout.’ Het speelde mee toen hij door Wilhelmus werd gevraagd voor de B1. ‘Ik wilde het vooral naar mijn zin hebben en met plezier voetballen en bij Wilhelmus kon ik op een lager niveau samen met vrienden spelen. Met een aantal van hen speel ik nu nog in het tweede van de senioren.’
Sabine kende twee succesvolle seizoenen in het beloftenteam van ADO Den Haag Vrouwen. In plaats van met jongens tegen jongens speelde zij daar met andere talentvolle meiden tegen vrouwen. ‘Bij de jongens was ik nooit de snelste. Omdat het bij de vrouwen wat langzamer ging, werd ik er minder snel uitgelopen. Verder was het voetbal bij de vrouwen fysieker met meer duels.’ Bij de start van het seizoen 2016-2017 maakte zij haar Eredivisiedebuut in een uitwedstrijd tegen Telstar, toevallig tegelijk met haar vriendin Victoria Pelova. ‘Die wedstrijd zullen wij nooit meer vergeten’, vertelt zij over het met 2-1 gewonnen duel. ‘Wij gingen er uiteindelijk allebei met kramp uit.’

Sabine Kuilenburg.





Nick Steenvoorden.

Alternatief

Bij Wilhelmus zette Nick later de eerste stappen voor een alternatieve voetbalcarrière. Via de middelbare beroepsopleiding Sport en Bewegen, die hij drie jaar geleden begon, wil hij zich kwalificeren als professioneel voetbaltrainer- en coach. In dat kader trainde hij vorig seizoen al met een vriend de spelertjes onder 9 van Wilhelmus en liep hij stage bij de jongens onder 13. Dit seizoen kon hij als stagiair op De Aftrap aan de slag als assistent-trainer van de jongens onder 10. ‘Een tof idee, want als je als voetbaltrainer iets wil bereiken, is er geen betere plek om je te ontwikkelen dan een profclub.’

Sabine zag na hun debuut ploeggenoot Pelova uitblinken bij ADO Den Haag en Nederland onder 19 en onder 20 en zo ook een plaats afdwingen in de Oranje-selectie voor de komende WK-eindronde in Frankrijk. ‘Ik gun haar dat van harte. Ik zou graag net zo goed willen zijn, maar bij mij is het er tot nu toe niet zo uitgekomen.’ Anderhalf jaar terug maakte Sabine wel deel uit van de selectie voor de eindronde van het WK onder 20. ‘Ik heb daar niet gespeeld. Toch was het heel leerzaam om anderhalve maand te werken met de beste speelsters van mijn leeftijd en een goede staf.’

Zelfvertrouwen

Nick werkt bij ADO Den Haag nu nauw samen met trainer Mark Jacobs, die hij al kende van school. Hun belangrijkste doel is de kinderen klaar te stomen voor de overstap naar de onder 11, waar zij - in plaats van met 6 tegen 6 - met 8 tegen 8 op een half veld gaan spelen. ‘Met elke training en wedstrijd proberen wij de techniek en het inzicht van de spelers te verbeteren.’ Nick krijgt veel ruimte om zelf met de talenten te werken. ‘Ik kan met mijn eigen oefeningen aan de slag gaan en Mark geeft mij daarna feedback.’ Gezien de progressie die zij dit seizoen hebben gemaakt, promoveren de meeste spelers naar de volgende leeftijdsgroep. Doet Nick nu zelf iets wat hij zijn vroegere trainers graag had zien doen? ‘Ik hoor op school dat ik mijn stem goed kan gebruiken. Bij mij was het vroeger langs de lijn wel eens stil, terwijl je door te roepen je spelers kunt motiveren.’

> Bij mij was het vroeger langs de lijn wel een stil, terwijl je door te roepen je spelers kunt motiveren

Sabine is er nog niet in geslaagd bij ADO Den Haag een basisplaats af te dwingen. ‘Soms gaat het goed en daarna volgt weer een mindere periode.’ Zo raakte zij dit seizoen na goede wedstrijden tegen Ajax en VV Alkmaar haar plek kwijt na een slippertje tegen PSV, om vervolgens weer lang aan de kant te staan. Eén specifieke oorzaak voor die wisselvalligheid is er volgens Sabine niet. Zij denkt wel dat meer zelfvertrouwen zou helpen. ‘Daar probeer ik aan te werken. Dat gaat echter niet van de ene op de andere dag.’

ADO weet weer wat winnen is



Abdenasser El Khayati, Erik Falkenburg en Sheraldo Becker: eindelijk weer reden tot juichen en feesten.

Met één ingreep slaagde Alfons Groenendijk er in het seizoen van ADO een totaal ander aanzien te geven. Voor de thuiswedstrijd tegen Vitesse besloot de Haagse trainer dat - van al zijn spelers - alleen Lex Immers de kwaliteiten had om zijn team vanaf de spitspositie van de nodigde stootkracht te voorzien. Na 360 wedstrijdminuten is de wijsheid van zijn beslissing onomstreden. Immers scoorde in die periode vier keer en ADO bleef - voor het eerst dit seizoen - in vier opeenvolgende wedstrijden op rij ongeslagen. De daaropvolgende nederlaag (3-1) bij PSV was ingecalculeerd en bleef binnen de perken.

Hoewel ADO met - bij het sluiten van de redactie - nog drie wedstrijden te gaan mathematisch nog niet helemaal veilig is, lijken de acht punten die gehaald werden uit de wedstrijden tegen Vitesse, Fortuna, Utrecht en AZ beslist genoeg om de stad Den Haag ook het komende seizoen te trakteren op Eredivisievoetbal. Iets dat - op basis van het spelersmateriaal - natuurlijk ook het minste was dat van de selectie verwacht mocht worden.

Nadat eerder de wedstrijden tegen degradatiekandidaten als NAC, Emmen en De Graafschap geen enkele zege opleverden, werden de afgelopen weken de punten gehaald tegen ploegen die allemaal hopen op deelname aan de play offs voor internationaal voetbal.

30 maart: ADO Den Haag-Vitesse 3-3

In tegenstelling tot eerder dit seizoen had de onderbreking van een internationaal weekend dit keer een gunstige uitwerking voor ADO Den Haag. Hoewel ADO voor het eerst onder trainer Fons Groenendijk liefst vijf opeenvolgende Eredivisieduels zonder zege bleef (twee gelijke spelen en drie nederlagen) en hoewel de verdediging in een thuiswedstrijd opnieuw drie keer gepasseerd werd, ging in het weekend waarin de klok vooruit werd gezet het overgrote deel van de 13.000 Haagse fans tevreden naar huis.

Dat kwam vooral door het spel in de tweede helft waarin ADO 45 minuten lang fanatiek joeg op de gelijkmaker, een speelwijze die volgens de weer op de rechtsbackpositie teruggekeerde Dion Malone 'perspectief' bood. 'Dat moet de norm zijn voor hoe we elke wedstrijd moeten spelen.'

De wedstrijd kende twee hoofdrolspelers. Bij ADO was dat Lex Immers, die voor het eerst sinds 5 oktober 2014 (Feyenoord-Groningen) direct betrokken was bij drie doelpunten (twee goals en een assist) in één Eredivisieduel. En bij de Arnhemmers werd Thomas Buitink de jongste Vitesse-speler met een hattrick in de Eredivisie (18 jaar, 289 dagen). Buitink schaarde zich in het Cars Jeans Stadion in een wel heel exclusief rijtje van spelers die voor hun 19de verjaardag in de Eredivisie een hattrick produceerde: Johan Cruijff , Marco van Basten, Wim Kieft, Frank Rijkaard, Ronaldo, Rafael van der Vaart en nu dus ook Thomas Buitink, die na afloop realistisch bleef: 'Natuurlijk ben ik dolblij met mijn goals. Want hoe vaak heb ik nu op doel geschoten? Drie of vier keer. Met drie goals is dat bijna een 100 procent score. Dat gaat me in jaren niet meer lukken, hoor. Maar toch, 3-3, dat is geen resultaat van niks. Dit is een droomdebuut in de basis. Maar het is niet de perfecte wedstrijd. Dan moet je ook matchwinnaar zijn. En dat ben ik niet.'

Ten opzichte van de met 0-1 verloren uitwedstrijd tegen FC Groningen van twee weken eerder, was Tom Beugelsdijk in de verdediging teruggekeerd van een schorsing. Dit keer was Wilfried Kanon juist geschorst, zodat Shaquille Pinas links in de verdediging stond. Lex Immers speelde voor het eerst in de spits en Elson Hooi startte op de vleugel.

Al na zeven minuten kwam ADO op voorsprong. Doelpuntenmaker was Sheraldo Becker, die een slim passje van Immers benutte door de bal laag en hard achter doelman Eduardo te schieten. Met Immers in de spits kreeg de Haagse aanvalslinie vorm. De verdediging echter was opnieuw chaotisch, iets dat leidde tot drie totaal onnodige tegentreffers, veelal het gevolg van individuele fouten. Malone na afloop tegen media 'De manier waarop ze vallen, is zuur. We komen steeds op achterstand, maar gelukkig trok Lex Immers het dit keer recht.' Ook Immers was geïrriteerd door de manier, waarop werd verdedigd. 'Het leek af en toe wel Sesamstraat'.

Zowel in de 19de als in de 27ste minuut (een sprint uit de rug van Tom Beugelsdijk gevolgd door een kapbeweging waarmee Aaron Meijers en Shaquille Pinas de verkeerde kant op werden gestuurd) had Buitink geprofiteerd van die Haagse fouten. Gelukkig voor ADO bleek ook de Arnhemse verdediging verre van solide, iets dat Immers na 31 minuten bewees door een voorzet van Nasser El Khayati keihard in te koppen. Genoeg voor een gelijke stand bij rust was het niet, omdat na 42 minuten een afstandsschot van Buitink de rug van Danny Bakker trof en daarna rustig het doel in hobbelde.

In de tweede helft was ADO de bovenliggende partij. Immers – die net zijn contract had verlengd – sleurde zijn ploeggenoten naar voren en trof ook twee keer doel. Zijn eerste inzet werd nog afgekeurd wegens buitenspel, maar net binnen het 'Haags kwartiertje' bracht hij ADO weer langszij met een zeer overtuigende knal die Eduardo kansloos liet. Na afloop was de blonde allrounder een tevreden man: 'Dit is wat we op dit moment nodig hebben. Sleuren, vechten, afjagen. Dat is wel mijn kwaliteit.'

Lex Immers scoort tegen Vitesse.



3 april: Fortuna Sittard-ADO Den Haag 0-0

Sommige wedstrijden doen niet alleen pijn aan het oog; ze doen pijn aan het hele lijf. Fortuna-ADO was zo'n wedstrijd. Bijna zestig minuten had ADO een meerderheid van elf tegen tien spelers, nadat Fortuna's José Rodriguez uit het veld was gestuurd omdat hij Pinas op een elleboog stoot had getrakteerd. Het was een numerieke meerderheid waar ADO niet alleen niks mee deed, maar ook niks mee wilde doen. Althans zo leek het: plichtmatig werd de bal een uur lang rondgespeeld, iets dat ook Fons Groenendijk mateloos irriteerde. Tegen Omroep West zei hij na afloop: 'Dit ADO is het hele jaar al niet goed genoeg in het spel maken. Ik vond het heel moeizaam. In tegenstelling tot zaterdag tegen Vitesse heb ik vanavond helemaal niet met plezier naar mijn eigen ploeg gekeken. We hadden veel meer initiatief moeten nemen en Fortuna moeten stuk spelen. Maar dat hebben we niet gedaan.'

Groenendijk was zelfs heel duidelijk, toen hij zei: 'Wat ik jammer vind, is dat we niet meer coachbaar zijn. Want we rennen gewoon met tien man naar voren. En we krijgen nog vier counters om onze oren, waarbij Fortuna nog bijna een goal maakte. Dat vind ik eigenlijk het meest vervelende van vanavond, dat we eigenlijk alles lijken te vergeten.'

Uiteindelijk kreeg ADO maar één echte kans op een treffer. Dat was na 75 minuten, toen een kopbal van Erik Falkenburg op de lat terecht kwam boven een kansloze Koselev. In de slotfase waren daarna de beste kansen nog voor de tien man van Fortuna, maar ook doelman Zwinkels gaf zich niet gewonnen zodat de wedstrijd de eindstand kreeg die het beste bij het vertoonde spel paste: 0-0.

De rode kaart voor Fortunees José Rodrigues, die ADO Den Haag wil numeriek maar geen sportief voordeel bracht



6 april: ADO Den Haag-FC Utrecht 5-0

Als je de uitslag van ADO-FC Utrecht niet wist, zou je bij het kijken naar de objectieve cijfers denken aan een nogal gelijk opgaande wedstrijd. Doelpogingen: 15-15, balbezit 43%-57%, overtredingen 2-8, hoekschoppen 6-2, buitenspel 3-3 en reddingen keeper 4-2.
Het aantal gemaakte doelpunten (5-0) vertelt echter een heel ander verhaal; een verhaal van een ploeg die - in tegenstelling tot zo veel andere wedstrijden dit seizoen - op deze koude zaterdagavond in april plotseling dodelijk effectief was geweest.

Historisch gezien is ADO geen ploeg die grossiert in hoge scores. Sinds 20 december 1987, toen Roda JC ook met 5-0 werd geklopt dankzij treffers van Bram Rontberg (2x), Remco Boere, Ron de Roode en Frans Danen, hadden de Hagenaars in de Eredivisie niet meer een 5-0 op het bord getoverd.

In de afgelopen decennia was een grote uitslag wel vaker voorgekomen. Maar niet meer sinds november 2002, zoals blijkt uit dit door Frans Leermakers samengesteld overzicht:
15 november 2002: ADO Den Haag-Emmen 7-1 (1e divisie)
8 november 1997: ADO Den Haag-Telstar 5-0 (1e divisie)
13 mei 1995: FC Den Haag-VVV 5-0 (1e divisie)
11 februari 1990: FC Den Haag-MVV 6-1 (Eredivisie)
5 november 1989: FC Den Haag-Haarlem 6-1 (Eredivisie)
21 mei 1989: FC Den Haag-Heracles 6-0 (1e divisie)
20 december 1987: FC Den Haag-Roda JC 5-0 (Eredivisie)

Een dag voor de wedstrijd had Groenendijk uitleg gegeven over 'het niet coachbaar' zijn van zijn team. 'Die kreet is uit zijn verband gerukt. Het ging slechts om een klein deel van de wedstrijd tegen Fortuna', aldus de coach tijdens de persconferentie van vrijdag. 'Het laatste kwartier was ik woest langs de lijn, had ik er geen grip meer op. Alleen dat laatste deel waren de spelers niet zo coachbaar als altijd. We hebben in de laatste fase van de wedstrijd tegen Fortuna drie counters tegen gehad. Dan kun je de wedstrijd verliezen. Alleen over het laatste deel ben ik not amused. Daar ging die opmerking van mij over.'

Ruim 24 uur later was de Haagse trainer, die net zijn contract met twee jaar had verlengd, bijna zingend gelukkig: 'Ik ben heel blij met deze wedstrijd tegen FC Utrecht. Ik wist vooraf dat het een moeilijke avond kon gaan worden. Maar deze keer - met vier kansen en drie goals - waren we wel heel effectief.'

Net als zeven dagen eerder tegen Vitesse zorgde Lex Immers al heel snel voor een Haags openingsdoelpunt. En opnieuw

>>

Danny Bakker schuift de bal in het Utrechtse doel.



na een voorzet van Nasser El Khayati. Het was lange tijd het enige Haagse hoogtepunt, want net als eerder tegen Vitesse was ook deze keer de Haagse verdediging zo lek als en mandje. Het grote verschil met de wedstrijd van zeven dagen eerder was echter dat Utrecht de eigen kansen niet wist te benutten.

Een oude voetbalregel is dat als één ploeg veel kansen mist, de andere partij profiteert. En inderdaad, dat deed ADO. Dodelijk effectief zelfs. In de 36ste minuut maakte Aron Meijers - met zijn rechtervoet – ADO's tweede treffer na een vlot lopende aanval. Het was een treffer die bij Utrecht als een mokerslag moet zijn aangekomen. Om 36 minuten en 3 seconden trapten de Utrechtenaren af; precies 17 seconden later maakte Danny Bakker een derde Haagse treffer en zorgde daarmee voor de genadeklap.

In de tweede helft kwam de zege van ADO geen moment in gevaar. Sterker nog, in het Haags kwartiertje voegden Tomáš Necid en Lex Immers nog twee treffers aan het Haagse totaal toe. Die laatste goal was de 28ste Eredivisiegoal van Immers voor ADO. Met dat aantal is hij - in de Eredivisie - nu de meest trefzekere ADO-speler van de eeuw.

Na afloop zat Groenendijk te genieten. 'Een geweldige avond is dit voor ADO Den Haag,' verklaarde hij. Niemand - noch Dick Advocaat, noch de 13.0l2 aanwezigen - die hem tegen sprak.

13 april: AZ-ADO Den Haag 2-3

We schreven het vaker dit seizoen. ADO Den Haag heeft het hele seizoen problemen om het spel te maken. Het gevolg was een hele reeks teleurstellingen tegen de laagst gekwalificeerde clubs in de Eredivisie. Maar ook een aantal opvallende resultaten tegen teams die tegen ADO vrolijk ten aanval durfden te trekken. Teams als AZ.

Aan het eind van de spectaculaire wedstrijd in Alkmaar stond de teller op 36 doelpogingen voor AZ, een seizoenrecord in de Eredivisie. Het percentage balbezit was 70%-30% geweest, ook in Alkmaars voordeel. Toch was het niet AZ, maar ADO Den Haag dat na afloop juichend van het veld ging. Na een bizarre slotfase en een winnende treffer diep in blessuretijd was het de Hagenaars gelukt om met 2-3 bij AZ te winnen. Het was een winst die nog heel lang werd gevierd in …….. het spelershome van AZ. De befaamde donkergroene ADO-spelersbus bleek niet goed te functioneren waardoor de selectie niet kon vertrekken.

De beste spelers voor ADO op de kille zaterdagavond in 'het koudste stadion van Nederland' waren doelman Robert Zwinkels en de zwervende vleugelspeler Erik Falkenburg, die weer mocht starten omdat Groenendijk hetzelfde team in het veld had gestuurd dat een week eerder met 5-0 van Utrecht had gewonnen.
Falkenburg dankte voor het vertrouwen met twee kopdoelpunten, één na een half uur en één vlak na rust. Beide keren trouwens na voorzetten van El Khayati, die dit seizoen nu 11 assists en 14 doelpunten achter zijn naam heeft staan. In de afgelopen 30 jaar verzorgde – in één seizoen - alleen Richard Knopper 10 of meer doelpunten en 10 of meer assists voor ADO. In het seizoen 2008-2009 kwam Knopper tot 10 goals en 10 assists.

Maar ook voor Falkenburg zelf waren het bijzondere treffers. In de Eredivisie waren het voor hem kopdoelpunten 20 en 21. Sinds zijn debuut waren alleen Luuk de Jong (52) en Mike Havenaar (25) met het hoofd succesvoller dan Falkenburg, die op de ranglijst van kopspecialisten in één klap zowel Ola Toivonen als ook Graziano Pellè passeerde.

Omdat AZ gedurende 85 minuten maar kansen bleef missen en Robert Zwinkels ook nog eens in de vorm stak die hij voor het laatst vorig seizoen in de uitwedstrijd tegen Ajax etaleerde (het bleef toen 0-0) leek de wedstrijd lang op een 0-2 eindstand af te stevenen. Zeker toen ADO ook nog eens het geluk had dat Tom Beugelsdijk 'slechts' geel kreeg voor een wilde tackle op Mats Seuntjens. Het leverde Beugelsdijk voor de 12de keer dit seizoen een gele kaart op, een evenaring van een Eredivisierecord. Bizar genoeg kreeg Beugelsdijk voor meer dan 50% van zijn gemaakte overtredingen een gele kaart. Op de ranglijst van gemaakte overtredingen staat hij dit seizoen pas op de ……. 105de plaats.

Nadat in de slotfase van de Alkmaarse strijd invaller Lorenzen, Becker en ook El Khayati kansen hadden gemist, bleek AZ in de slotfase de ontmoeting toch nog om te draaien. Eerst werd een doelpunt van voormalig ADO Den Haag-spits Bjørn Johnsen afgekeurd, maar daarna was Albert Gudmundsson vijf minuten voor tijd wel succesvol.

Toen Sheraldo Becker in de 91ste minuut op buitengewoon stomme wijze balverlies leed en Gudmondsson AZ weer langszij schoot (2-2), leek er zelfs nog tijd voor een derde en winnende Alkmaarse treffer. Volkomen onverwacht gebeurde echter het omgekeerde. In de vierde minuut van de blessure tijd onderschepte Beugelsdijk de bal. In plaats van een 'loei naar voren' volgde een bekeken ruimtepass op Becker die tot zijn verbazing zijn tegenstanders alleen maar achteruit zag lopen. Moeiteloos draaide hij naar binnen om vervolgens met een bekeken schot Bizot kansloos te laten: 2-3.

De totaal onverwachte ontknoping via het ‘tussendoortje’ van Sheraldo Becker.



21 april: PSV-ADO Den Haag 3-1

ADO-aanvoerder Aaron Meijers vond zijn ploeg in Eindhoven “voetballend minder dan de voorgaande wedstrijden”. Het was een waar woord. Bijna 90 minuten lang deed ADO in het Philips Stadion niet veel anders dan het tegenhouden van de tegenstander. Maar omdat het nog steeds om de landstitel vechtende PSV niet in staat was om het voortdurende overwicht in treffers om te zetten, bleef ADO nog lang in de wedstrijd. En zorgde in de slotfase zelfs nog voor wat paniek in de Eindhovense gelederen.

In de laatste vijf onderlinge Eredivisieontmoetingen hadden de Eindhovenaren steeds binnen twintig minuten een 1-0 voorsprong genomen. En ook de zesde wedstrijd vormde op die ’regel’ geen uitzondering. International Denzel Dumfries kreeg na precies 20 minuten alle kans om het strafschopgebied van ADO binnen te wandelen en diagonaal in te schieten.

In tegenstelling tot voorgaande edities was die openingstreffer van PSV dit keer niet het begin van een reeks Eindhovense doelpunten. Sterker nog, enkele minuten na de goal van Dumfries had ADO eigenlijk op gelijke hoogte moeten komen, toen Erik Falkenburg – een week eerder nog trefzeker met twee doelpunten – een voorzet van Immers volledig vrijstaand en van heel dichtbij naast het dol van Jeroen Zoet kopte.

Tot aan de slotfase bleef het lekkere paasweer eigenlijk het enige dat prettig was tijdens de wedstrijd. Pas in het laatste kwartier kregen de 34.300 toeschouwers nog een aantal aantrekkelijke momenten voorgezet. Eigenlijk was dat ook geen wonder, want bij Eredivisiewedstrijden van ADO Den Haag in 2019 vielen er meer doelpunten in het laatste kwartier dan bij elk ander team (17; acht voor en negen tegen). Dat aantal van 17 ‘Haags-kwartiertje-goals’ werd in Eindhoven verhoogd tot 20.

In de 83ste minuut stond de ADO-verdediging te pitten bij een PSV-ingooi, waarna Luuk de Jong een voorzetje van Cody Gakpo makkelijk achter Zwinkels kon koppen. Vijf minuten later echter raakte PSV toch even in paniek, toen de razendsnelle invaller Thijmen Goppel (die net als bijvoorbeeld in de uitwedstrijd bij Vitesse de rechtsback-positie moeiteloos combineerde met die van rechtsbuiten) het hele veld overstak en in het PSV-strafschopgebied Lorenzen kon gebruiken. Na diens slappe inzet werd de bal vervolgens door de veel doortastender Tomáš Necid achter Zoet gewerkt (2-1). Even – heel even – dacht ADO dat een verrassing mogelijk was. De Haagse ploeg ging wat meer naar voren, maar betaalde daarvoor vrijwel meteen de rekening, toen een boogkopballetje van Donyell Malen door Zwinkels niet uit het doel kon worden gehouden.

Fons Groenendijk, die de geschorste Tom Beugelsdijk en de geblesseerde Shaquille Pinas moest missen (Wilfried Kanon en Danny Bakker vormden het centrale verdedigingsblok), was na afloop realistisch: ‘We hebben verdiend verloren, maar we stonden goed georganiseerd en hebben ook veerkracht getoond. Aan de bal hebben we echter te weinig gebracht. Dat is jammer.’

De openingstreffer van Denzel Dumfries, het Philips Stadion is het imponerende decor.



UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

30 maart 2019 : ADO Den Haag-Vitesse 3-3
3 april 2019 : Fortuna Sittard-ADO Den Haag 0-0
6 april 2019 : ADO Den Haag-FC Utrecht 5-0
13 april 2019 : AZ-ADO Den Haag 2-3
21 april 2019 : PSV-ADO Den Haag 3-1

ADO Den Haag 2

8 april 2019 : ADO Den Haag-Fortuna Sittard 0-1
15 april 2019 : ADO Den Haag-NEC 1-4

Onder 19

30 maart 2019 : ADO Den Haag-Willem II 2-2
2 april 2019 : ADO Den Haag-FC Groningen 0-6
6 april 2019 : Heerenveen-ADO Den Haag 0-2
13 april 2019 : ADO Den Haag -De Graafschap 3-0

Onder 17

30 maart 2019 : Willem II-ADO Den Haag 0-3
6 april 2019 : ADO Den Haag-PEC Zwolle 6-0
13 april 2019 : Excelsior-ADO Den Haag 5-4
20 april 2019 : ADO Den Haag-Heerenveen 2-1

Onder 16

30 maart 2019 : PSV-ADO Den Haag 1-1
6 april 2019 : ADO Den Haag-De Graafschap 3-0

Onder 15

30 maart 2019 : FC Den Bosch-ADO Den Haag 3-0
6 april 2019 : ADO Den Haag-Spartaan'20 2-1
13 april 2019 : Volendam-ADO Den Haag 1-3

Onder 14

30 maart 2019 : NAC-ADO Den Haag 2-2
13 april 2019 : FC Utrecht-ADO Den Haag 1-2

Onder 13

30 maart 2019 : ADO Den Haag-FC Twente 2-1
6 april 2019 : PSV-ADO Den Haag 3-1
13 april 2019 : ADO Den Haag-FC Utrecht 4-1

Onder 12

30 maart 2019 : ADO Den Haag-VVV 2-0
6 april 2019 : Fortuna Sittard-ADO Den Haag 1-15
13 april 2019 : ADO Den Haag-MVV 14-0

Onder 11

30 maart 2019 : Roda JC-ADO Den Haag 9-9
6 april 2019 : ADO Den Haag-Roda JC 17-5
13 april 2019 : ADO Den Haag-Almere City 16-5

Onder 10

30 maart 2019 : ADO Den Haag-Sparta 11-22
6 april 2019 : PSV-ADO Den Haag 33-9
13 april 2019 : Vitesse-ADO Den Haag 22-6

Onder 9

30 maart 2019 : ADO Den Haag-Vitesse 17-19
17 april 2019 : Sparta-ADO Den Haag n.b.

ADO Den Haag vrouwen

29 maart 2019 : ADO Den Haag-FC Twente 1-3
12 april 2019 : PEC Zwolle-ADO Den Haag 0-0
(PEC Zwolle w.n.s.) (halve finale beker)
19 april 2019 : PEC Zwolle-ADO Den Haag 3-3
22 april 2019 : ADO Den Haag-PSV

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

25 april 2019 : ADO Den Haag-Excelsior
12 mei 2019 : Feyenoord- ADO Den Haag
15 mei 2019 : ADO Den Haag-Willem II

ADO Den Haag 2

29 april 2019 : FC Twente-ADO Den Haag

Onder 19

24 april 2019 : Almere City-ADO Den Haag
4 mei 2019 : ADO Den Haag-FC Twente
11 mei 2019 : FC Utrecht-ADO Den Haag
18 mei 2019 : ADO Den Haag-Excelsior
25 mei 2019 : Volendam-ADO Den Haag

Onder 17

24 april 2019 : ADO Den Haag-FC Twente
4 mei 2019 : NAC Breda-ADO Den Haag
11 mei 2019 : ADO Den Haag-De Graafschap
18 mei 2019 : Volendam-ADO Den Haag
25 mei 2019 : ADO Den Haag-Sparta

Onder 16

4 mei 2019 : ADO Den Haag-Volendam
7 mei 2019 : ADO Den Haag-FC Utrecht
11 mei 2019 : FC Dordrecht-ADO Den Haag

Onder 15

8 mei 2019 : ADO Den Haag-Sparta
18 mei 2019 : NEC-ADO Den Haag
25 mei 2019 : ADO Den Haag-Excelsior

Onder 14

4 mei 2019 : ADO Den Haag-PSV
11 mei 2019 : Ajax-ADO Den Haag
18 mei 2019 : ADO Den Haag-Feyenoord
25 mei 2019 : AZ-ADO Den Haag

Onder 13

11 mei 2019 : ADO Den Haag-Ajax
18 mei 2019 : AZ-ADO Den Haag
25 mei 2019 : ADO Den Haag-Vitesse

Onder 12

4 mei 2019 : ADO Den Haag-De Graafschap
11 mei 2019 : NEC-ADO Den Haag
18 mei 2019 : ADO Den Haag-FC Groningen

Onder 11

4 mei 2019 : Excelsior-ADO Den Haag
11 mei 2019 : PEC Zwolle-ADO Den Haag
18 mei 2019 : ADO Den Haag-Vitesse

Onder 10

4 mei 2019 : Ajax-ADO Den Haag
11 mei 2019 : FC Utrecht-ADO Den Haag
18 mei 2019 : ADO Den Haag-Excelsior

Onder 9

4 mei 2019 : NEC-ADO Den Haag

ADO Den Haag vrouwen

26 april 2019 : Ajax-ADO Den Haag

FOTO VAN 1958



Zondag 5 januari 1958: ADO's eerste return in de Eredivisie tegen Elinkwijk. In een winderig, koud en vooral regenachtig Zuiderpark. Dit weerhoudt ruim 15.000 toeschouwers er niet van om de tribunes te bevolken. Het scorebord geeft aan dat er 25 minuten zijn gespeeld en dat de stand 1-0 is. Nummer 7 (links) is Harry Vreken, de man van dat ene doelpunt. En hij zou de enige producent - dus matchwinner - blijken. Kijk eens naar het veld, grotendeels vol plassen. Het zou eigenlijk een pleidooi kunnen zijn voor kunstgras. Maar ja, dat is tegenwoordig in het Nederlandse voetbal als het ware vloeken in de kerk…